

Esquema general del franquisme (I) Evolució política

Context internacional

Segona Guerra Mundial (1939 – 1945)	Guerra Freda (1947 – 1969)	Distensió (1969 – 1975)
--	-------------------------------	----------------------------

Etapas del franquisme

1939	1959	1969	1975
Etapa totalitària "Els anys blaus"		Etapa tecnocràtica	Descomposició i final

Evolució del franquisme en relació del context internacional

Aliança amb els règims feixistes (1939-1945) "División Azul"	Aïllament internacional (1946-1950)	Rehabilitació internacional 1953 Concordat amb el Vaticà Acords militars amb els EUA 1955 Ingrés a l' ONU	1973 Assassinat de Carrero Blanco
---	-------------------------------------	--	--------------------------------------

Evolució de la legislació franquista

1945 Fuero de los Españoles	1958 Ley Fundamental de los Principios del Movimiento Nacional	1967 Ley Orgánica del Estado 1969 Ley de Sucesión (Joan Carles Borbó)
--------------------------------	---	--

1.- El pensament i la naturalesa del franquisme

Dictadura personal amb unipartidisme

Nacionalisme espanyol

Antiliberal i antidemocràtic

Valors militars: jerarquia, disciplina i ordre

Defensa del catolicisme

Poder absolut executiu

Poder legislatiu (governar per decrets)

Poder judicial (tribunals militars)

La simbologia política canvia a causa del context internacional

Primers anys

Feixisme, totalitarisme, sense llibertats bàsiques, retòrica pseudorevolucionària (anticapitalista i anticclassista)

Amb el temps (després de la desaparició dels règims feixistes)

Adaptació a les noves circumstàncies internacionals. Aspectes externs menys cridaners. Sense renunciar als principis bàsics del règim. Menys feixista i més catòlic. **Nacionalcatolicisme.**

Exèrcit, policia armada, Guàrdia Civil i tribunals militars (“poder dissuasiu”)

Església (“poder legitimador”)

Franco: Dret de presentació (bisbes)

Estat confessional

Control de l'ensenyament

Falange i Tradicionalistes (“poder organitzador”)

Pilars ideològics
Cos burocràtic de l'Estat
Funcions de propaganda i d'organització en el sindicat vertical (CNS_ Central Nacional Sindical)

Sección Femenina

Frente de Juventudes

Organización Juvenil Española (OJE)

Dreta conservadora

Classes altes (terratinents, burgesia industrial i empresaris)

Suport popular (determinat per la propaganda i el culte al dictador)

Majoria silenciosa, majoria absent o franquisme sociològic

Organitzats políticament a través del

Movimiento Nacional (1958) En substitució de la FET y de las JONS

Cap (Franco)

Consell Nacional

Secretaria General

Consells provincials i locals

Context internacional

Segona Guerra Mundial (1939 – 1945)	Guerra Freda (1947 – 1969)	Distensió (1969 – 1975)	
1939	1959	1969	1975
Etapa totalitària “Els anys blaus”		Etapa tecnocràtica	Descomposició i final

Durant la Segona Guerra Mundial

1939-1940
No bel·ligerància
Suport a Alemanya

1941-1943
“División Azul”

1943-1945
Derrota alemanya
Neutralitat espanyola

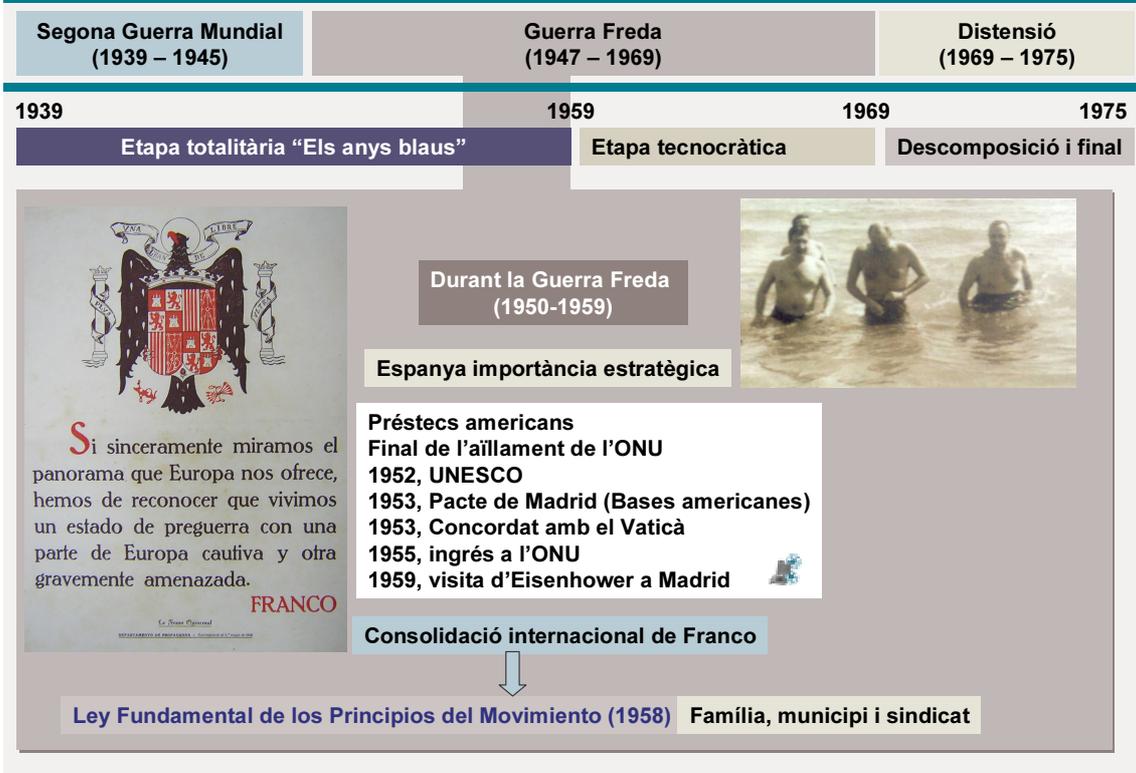
Creació de les Corts (1943)
Fuero de los Españoles (1945)

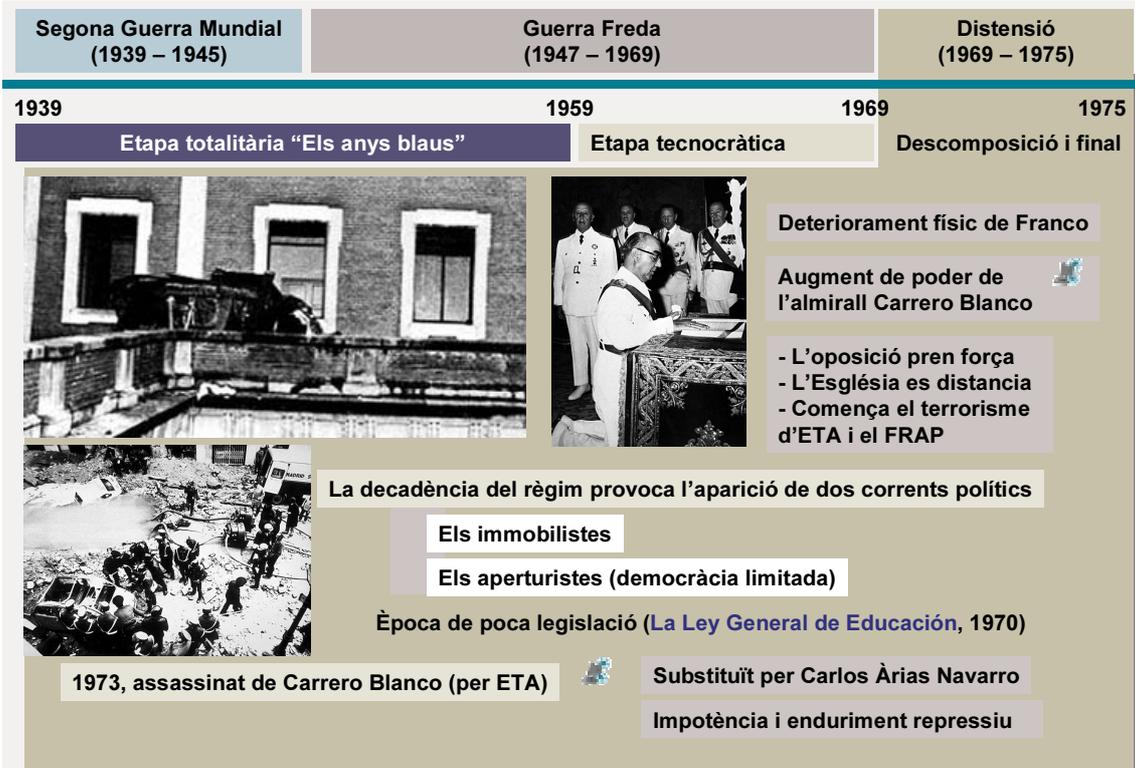
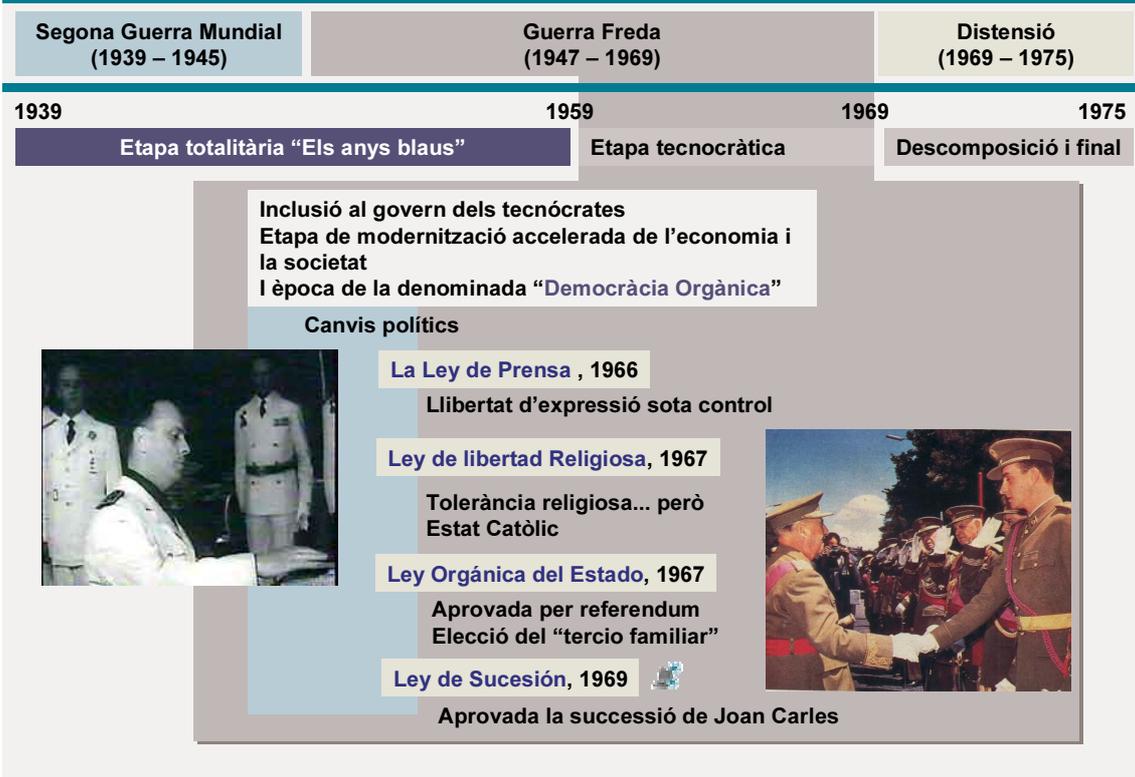

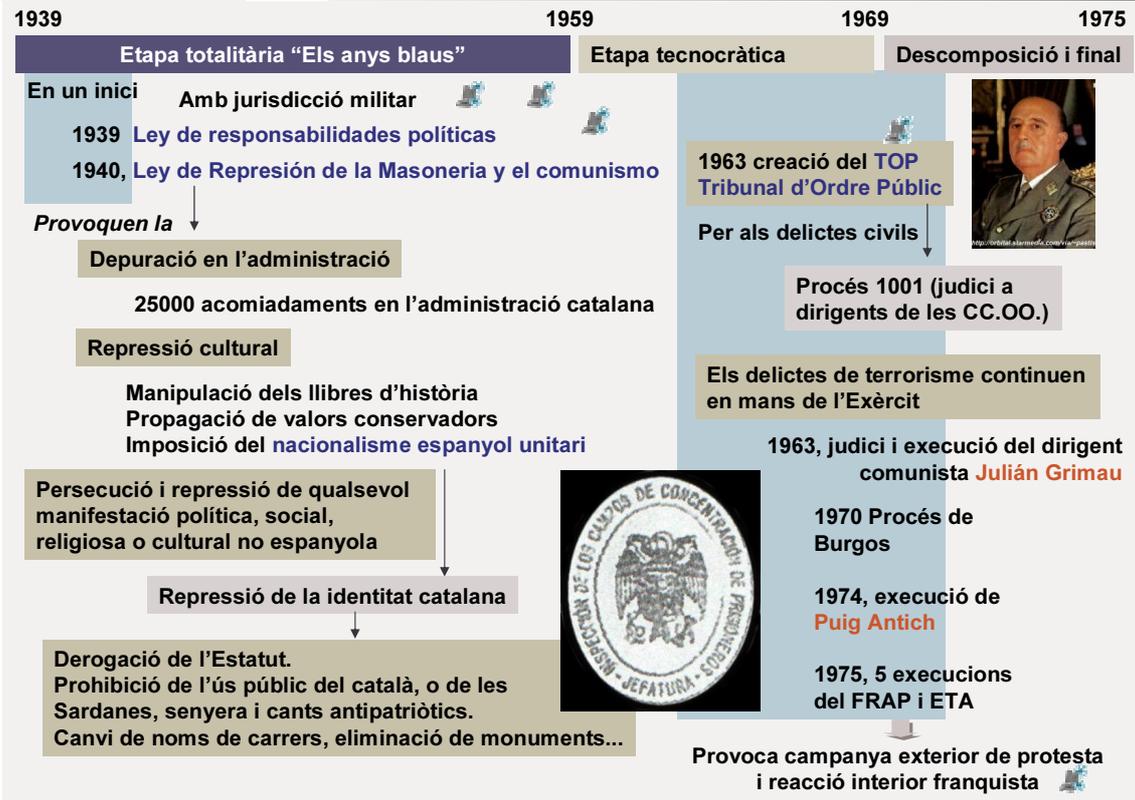
Context internacional

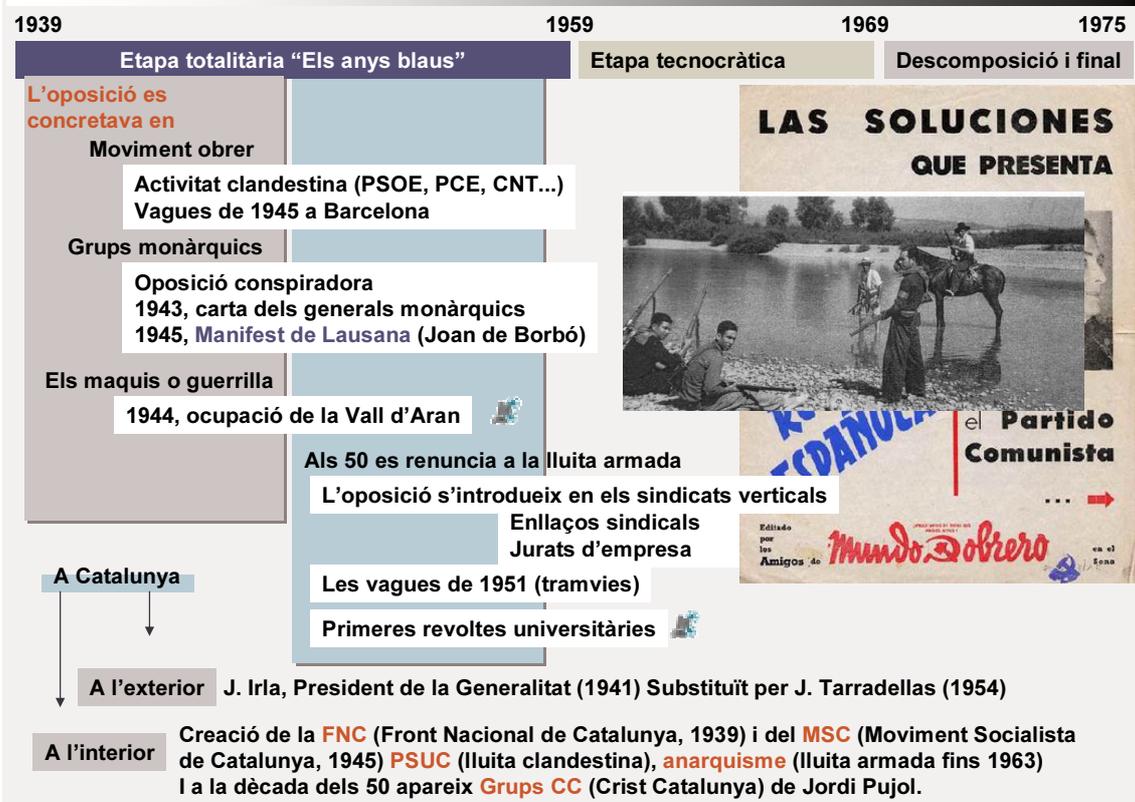
Context internacional

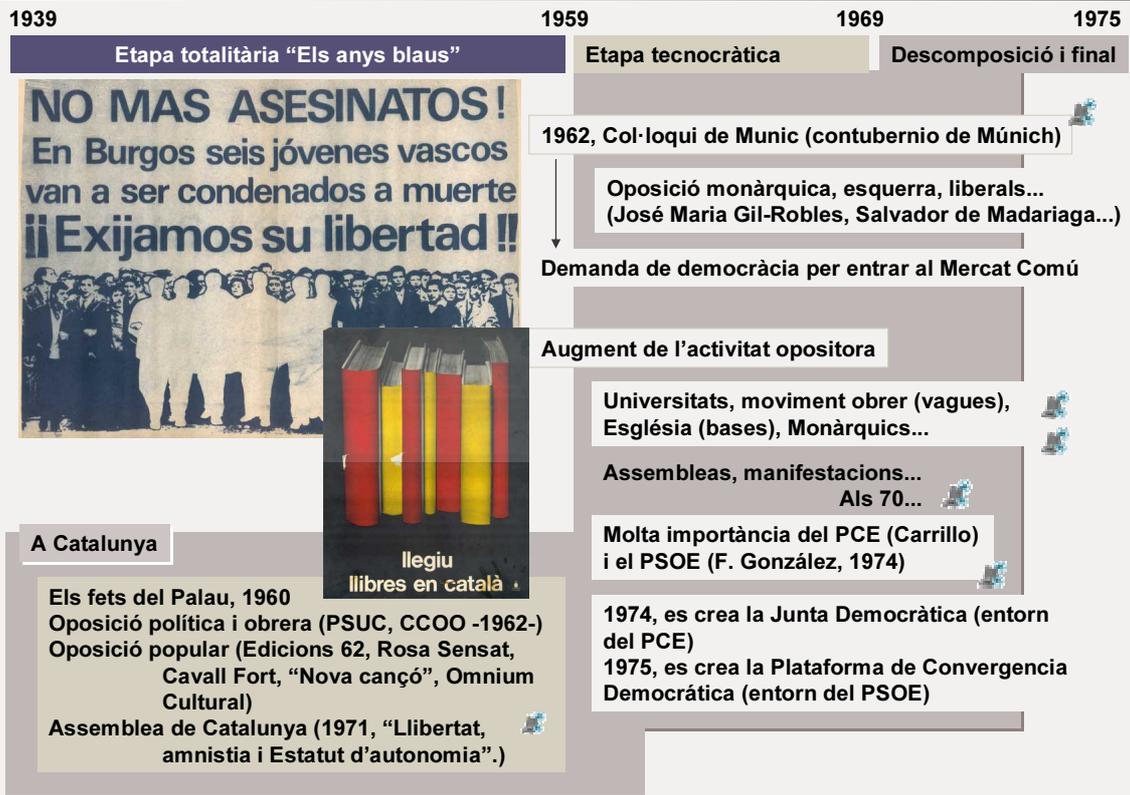

5.- L'oposició a la dictadura

6.- La mort de Franco

1975

Descomposició i final

20-N Mor Franco

Testament de Franco

The block contains three images: a photograph of a person in a hospital bed, a photograph of a coffin being carried, and a black and white photograph of Franco reading a document.

Proclamación del príncipe Juan Carlos como sucesor en la jefatura del Estado

“EL VII de los Principios del Movimiento Nacional establece que la forma política del Estado español es (...) la Monarquía tradicional, católica, social y representativa. La Ley de Sucesión en la Jefatura del Estado de veintiséis de julio de mil novecientos cuarenta y siete (...) modificada en algunos de sus aspectos por la Ley Orgánica del Estado, de diez de enero de mil novecientos sesenta y siete (...) establece en su artículo sexto un procedimiento directo e inmediato de proveer a la sucesión en la Jefatura del Estado, confiriendo al Caudillo de España y Generalísimo de los Ejércitos la prerrogativa de proponer a las Cortes a persona que estime deba ser llamada en su día a sucederle, a título de Rey o de Regente (...).

Por todo ello, estimo llegado el momento de proponer a las Cortes Españolas como persona llamada en su día a sucederme, a título de Rey, al Príncipe Don Juan Carlos de Borbón y Borbón, quien, tras haber recibido la adecuada formación para su alta misión y formar parte de los tres Ejércitos, ha dado pruebas fehacientes de su acendrado patriotismo y de su total identificación con los Principios del Movimiento y Leyes Fundamentales del Reino, y en el que concurren las demás condiciones establecidas en el artículo noveno de la Ley de Sucesión.

En su virtud, y de conformidad con la Ley aprobada por las Cortes Españolas, vengo en sancionar:

Artículo primero. Al producirse la vacante en la Jefatura del Estado, se instaurará la Corona en la persona del Príncipe Don Juan Carlos de Borbón y Borbón, que la transmitirá según el orden regular de sucesión establecido en el artículo once de la Ley Fundamental de veintiséis de julio de mil novecientos cuarenta y siete, modificada por la Ley Orgánica del Estado de diez de enero de mil novecientos sesenta y siete”.

Francisco Franco
BOE, 23 de julio de 1969.